



RKT. ŽUPA
POHODA B.D.M.

MARIJA GORICA

God. XI. Broj: 20. 2. veljače 2025.

Blagdan Prikazanja Gospodinova

Blagdan prikazanja Gospodinova, koji danas slavimo, vrlo je bogat teološkim sadržajem. Naime, Mojsijev zakon propisivao je da roditelji, četrdeset dana nakon rođenja prvog sina, podu u Jeruzalem i prikažu svog prvorođenca Gospodinu u hramu. Tom zakonu podvrgnuli su se i Isusovi roditelji te su četrdeseti dan nakon rođenja prikazali svoje dijete Isusa u hramu. Tom prilikom svećenici su u hramu blago-slovili majku i tako je obredno očistili od poroda. Roditelji djeteta, kako je bio običaj u toj prigodi, bili su dužni žrtvovati Bogu janje, ako su bili bogatija obitelj, ili dvije grlice ili dva golubića ako su bili siromašniji. Kako su Josip i Marija bili siromašni tako su za prikazanje prinijeli skromniju žrtvu. U počecima kršćanstva, osobito na kršćanskom istoku, blagdan je bio usmjeren na Blaženu Djevicu Mariju te se slavilo Marijino očišćenje, a kasnijim razvojem naglasak je stavljen na Krista te se danas slavi Prikazanje Gospodinovo. Od 7. stoljeća blagdan se počeo slaviti u Rimu i to svečanom procesijom sa zapaljenim svijećama kao izrazom vjere u Krista kao svjetlo svijeta. Upravo zbog blagoslova svijeća i procesije, taj je blagdan kod nas nazvan Svijećnica. Doduše, u Dalmaciji i drugdje na Jadranu koristi se i drugi naziv Kandelora (od latinskog candella-svijeća), a u Slavoniji Svitlomarinja (Isus - svjetlo Marijino). Ovaj blagdan zapravo povezuje božićno otajstvo s vazmenim: novorođeni Isus, sin Božji i sin Marijin, postao je čovjekom da za naše spasenje bude prikazan i žrtvovan kao vazmeno janje. On je ona Svjetlost istinita koja je došla na svijet da prosvijetli svakog čovjeka.

Posebnu draž današnjem blagdanu daju dvoje staraca: Šimun i Ana. Potaknuti Duhom Svetim bili su u hramu upravo u trenutku kad su Marija i Josip donijeli Isusa na prikazanje. Ovo dvoje staraca očima vjere prepoznali su u djetetu Onoga kojega su generacije iščekivale - Mesiju, Spasitelja. U hramu je zasigurno bilo i drugih vjernika, ali samo su njih dvoje u Isusu prepoznali Boga. Zašto baš njih dvoje? Evanđelje nam daje odgovor. Starac Šimun, čiji ostaci - kako se vjeruje - počivaju u poznatoj škrinji svetoga Šime u Zadru, bijaše pravedan, bogobožan, ukratko, čovjek pun duha Božjega. Evanđelist svjedoči kako je Šimun budno iščekivao Utjehu Izraelovu, a starica Ana je postila i molila u hramu gotovo danonoćno služeći Gospodinu. To hoće reći da njih dvoje nisu samo vjerovali, već i čeznuli za Bogom. Željeli su osjetiti Božju blizinu, iskusiti njegovu prisutnost i blagoslov. Velika je razlika između onoga tko samo vjeruje i onoga tko cijelim bićem čezne za Bogom, želi da Bog postoji i da se njegova volja vrši. Upravo zbog te vjere Duh Sveti im je otvorio oči da vide ono što je drugima bilo nevidljivo. Koliku je radost osjetio starac Šimun govori i njegovo iskreno priznanje nakon prikaza-

nja Isusa u hramu u kojem izriče da sada može mirno i umrijeti jer je vidio »Svjetlost na prosvjetljenje naroda«. Vidio je Mesiju i bio presretan slično kao i Ivan Krstitelj koji je vidjevši Krista uskliknuo: »Evo Jaganjca Božjega, evo onoga koji odu-zima grijeha svijeta«. Kako je Ivan sasvim mirno gledao kako njegovi učenici odlaze za Isusom jer je znao da Isus treba da raste, a on da se umanjuje, tako je i starac Šimun znao da je svoju misiju izvršio i da može u miru umrijeti. Obojica su proročki navijestili dolazak onoga koji je Svjetlo svijeta. Njihovu svjedočanstvu mnogi su povjerovali zbog toga što su i oni 'svijetlili'.

Krist je pravo svjetlo koje nas vodi kroz život. Prosvjetljuje našu pamet, naša srca i uvodi nas u vječni život. Kad bi se ugasio sunce. Osam minuta poslije toga-ističu znanstvenici - na zemlji bi počelo veliko umiranje. Isto tako, na duhovnom području, čim se u našim srcima ugasi duhovno svjetlo, čim se udaljimo od Krista -ostajemo u mraku, naša duša postaje prazna, nezadovoljna, hladna. Mi živimo jedino iz odnosa s Kristom, odnosa koji oblikuje sve druge naše odnose. Bog je izvor naše radosti i predanje njemu jamstvo je kako ispunjenog života na zemlji tako i života u vječnosti. U tom smislu ako tražimo poruku ovog blagdana za nas, onda trebamo krenuti od čina prikazanja. Naš život ima smisla samo onda ako ga prikažemo Bogu, ako se stavimo njemu na raspolaganje. Sve ono što želimo zadržati samo za sebe, izgubljeno je za vječnost. To najbolje znaju redovnici i redovnice koji na današnji dan slave Dan posvećenog života. Slijedeći Krista kroz zavjete poslušnosti, siromaštva i čistoće oni nastoje biti Božji svjetionici, osobito onima koje je tama nevjere odvela u besmisao života. Njihova predanost, skromnost i spremnost na žrtve za druge odražavaju Kristovu ljubavi jačaju pouzdanje u Božju providnost. Oni su znak i svjedočanstvo uskrsnog života i kao takvi neprestano nas podsjećaju na cilj i svrhu našeg života.

Osim svećenika i redovnika i vjernici laici su pozvani biti svjedoci Božje ljubavi i pri-sutnosti u svijetu. Naša zajednička zadaća danas, u vremenu brzih društveno-kulturnih promjena, puno je zahtjevnija nego prije. Naime, živimo u vremenu kad moramo sve do jučer samorazumljive vrednote tumačiti i dokazivati. Prije više od sto godina Chesterton je proročki nagovijestio ovu borbu za očuvanje normalnosti ističući kako će vatre planuti kako bi se svjedočilo da su dva i dva četiri i mačevi isukati kako bi se dokazalo da je ljeti lišće zeleno. Nagli razvoj tehnologije čini se da je 'bacio' čovjeka pod svoje 'kotače' i izazvao radikalni antropološki lom koji sve više dolazi do izražaja. Premda je zadaća Crkve ponajprije svjedočanstvom života 'braniti' Boga, ona je sve više prisiljena braniti čovjeka. Iako je nositeljica natprirodnoga, ona je sve češće dužna zaštititi prirodno; iako je prisutnost Vječnoga, ona sve više služi kao jamac vremenitoga. Nadalje, premda je hram Duha, sve se više pokazuje kao Čuvarica tijela, spola, čak i materije, ističe Fabrice Hadjadj, poznati francuski filozof i kršćanski pisac. Da, čini se da će Crkva poginuti braneći ne toliko Boga koliko čovjeka, njegovu narav, razum, spolnost i tijelo. To i jest njezina zadaća jer nevjerodostojno je cijeliti Umjetnika, a ne poznavati i ne čuvati i njegova djela. Čovjeka sve više treba spasiti od njega samoga. Amen!

Iz života župe

U mjesecu siječnju nismo imali ni krštenja, ni vjenčanja, ali smo imali čak šest umrlih osoba. Umrli su:

1. JANJA ŠIMUNOVIĆ r. Mijatović (74), Franje Pešeca 12A, Vukovo Selo;
2. FRANC JAKOVINA (75), Dubravička 115, Vukovo Selo;
3. DRAGO BOČAK (75), Ante Kovačića 3, Trstenik
4. BLAŽENKA ŽUPANČIĆ r. Nemark (92), Stjepana Glogovića 27, Sveti Križ;
5. NIKOLA BIŠKUP (75), Franje Pešeca 34, Vukovo Selo; i
6. STANKO LJUBIĆ (86), Hrastinska 5, Marija Gorica.

Pokoj vječni, daruj im, Gospodine!

Nažalost, od početka godine smo se jako zapustili. U crkvi je sve manje ljudi. Nije loše vrijeme, još nisu počeli poljoprivredni poslovi, vjerujem da imamo toliko vremena, ali najčešće je u pitanju nemar. Djeca se izvlače da ne dolaze na misu jer ih nema tko voziti, stariji također nemaju prijevoz, a mladi dođu samo kad nešto trebaju. Približava se vrijeme proslava krizmi i mnogi će opet doći po posvjedočenje za kumstvo. Kako to da se opet za kumove izabiru ljudi koji su protiv Crkve i sakramenata, a nije im neugodno tražiti posvjedočenje da mogu kumovati. A njihovo se razmišljanje i način života duboko protive nauci Crkve! Kakvi su to kumovi? Zar nema više mladih vjernika koji idu u crkvu, žive po Božjim zapovijedima i koji mogu biti istinski kumovi?!

Događanja

Ušli smo u mjesec veljaču, dan je već malo duži, pa ćemo od ponedjeljka, 17. veljače svete mise radnim danima imati od 18 sati. To znači da će vjeronauk za naše firmanike i prvopričesnike biti u 19 sati. Nedjeljni raspored se neće mijenjati. Hvala na razumijevanju!

Zamoljen sam da vas obavijestim o mogućnosti hodočašća u Poljsku

Ivane Pavla II. , hvala! Hodočašće u Poljsku WADOWICE – CZESTOCHOWA WIELICZKA - KRAKOW VODITELJ PUTOVANJA: DOMAGOJ PEJIĆ, novinar i voditelj HKR-a Datum putovanja: **od 23. do 27. travnja 2025.** Program putovanja: 1. DAN – SRIJEDA Polazak iz Zagreba u 23:00 sata. 2. DAN – ČETVRTAK Ugodno putovanje prema Poljskoj do WADOWICA. U rodnom gradu Karola Wojtyła posjetit ćemo: Središnji Trg koji nosi ime pape Ivana Pavla II; Muzej obiteljske kuće Wojtyła (stan u kojem je rođen i 18 godina živio Karol Wojtyła te još 15 muzejskih postava u kojima upoznajemo njegov život); baziliku u kojoj je kršten i u kojoj se nalazi kapelica s relikvijom svetog Pape; srednju školu „Marcin Wadowita“ koju je polazio Karol Wojtyła; samostan karmelićana i crkvu Sv. Josipa u kojoj je Karol kao desetogodišnji dječak primio škapular te slastičarnicu u koju je zalazio kao mladić (mogućnost kušanja kremšnita)... Misno slavlje. Dolazak u Krakow. Posjet vojnom groblju Rakowicki u kojem počivaju roditelji i brat Ivana Pavla II. Odlazak prema hotelu na večeru i noćenje. 3. DAN – PETAK Nakon doručka planiran je posjet RUDNIKU SOLI WIELICZKA, uvrštenom na UNESCO-ov popis svjetske baštine. Putovanje do CZESTOCHOWE, Svetišta Majke Božje Kraljice Poljske u kojoj se nalazi slika Čudotvorne Gospe. Misno slavlje. Povratak u Krakow na večeru i noćenje.

4.

4. DAN – SUBOTA Nakon doručka planiran je odlazak do naselja Debniki i Muzeju, tj. stanu u kojem je mladi Karol živio 6 godina i u kojem mu je umro otac. Obilazak KRAKOW-a, grada kojega je Ivan Pavao II. nazivao gradom svoga života. Razgled u pratnji lokalnog stručnog vodiča: Kraljevskog dvorca Wawel i Wawelske katedrale; središnjeg krakowskog trga; Nadbiskupijskog muzeja kardinala Karola Wojtyła; dvorišta Nadbiskupskog dvora u kojem je Karol Wojtyła živio kao nadbiskup; crkve Sw. Mikolaja u kojoj je krštena majka pape Ivana Pavla II.; Svetište Božjeg Milosrđa i misno slavlje na uočnicu blagdana Božjeg milosrđa. Večera i noćenje u hotelu. 5. DAN – NEDJELJA Doručak. Posjet SVETIŠTU SV. IVANA PAVLA II. „Ne bojte se“ i misno slavlje. Putovanje prema Hrvatskoj. Uz potrebite pauze tijekom putovanja, planiran je dolazak na mjesto polaska u večernjim satima. Za putovanje u Poljsku potrebna je važeća putovnica ili osobna iskaznica! CIJENA PUTOVANJA PO OSOBI iznosi **390 EUR** Cijena aranžmana uključuje: prijevoz autobusom visoke turističke klase prema navedenom programu • licenciranog turističkog voditelja putovanja • smještaj u hotelu 3/4* u Krakowu na osnovi 3 polupansiona (dvo i tro-krevetne sobe) = 3 DORUČKA I 3 VEČERE • razgled Krakowa u pratnji službenog gradskog vodiča • sve obilaske prema navedenom programu • ulaznicu za rodnu kuću u Wadowicama • ulaznicu za rudnik soli Wieliczka • boravišnu pristojbu u hotelu • zakonsku jamčevinu i troškove organizacije

Cijena ne uključuje: ostale ulaznice za kulturno-povijesne spomenike i muzeje koje nisu navedene kao uključene u rubriku „Aranžman uključuje“, piće tijekom obroka, troškove osobne prirode... Polica osiguranja jamčevine za turističke paket aranžmane uplaćena je preko Adriatic osiguravajuće kuće. Program nije prikladan za osobe sa smanjenom pokretljivošću ili za osobe koje zahtijevaju WC u autobusu. Predviđene pauze tijekom vožnje su okvirno svakih 2,5 sata i uz minimalnu pauzu 15 minuta. Doplata za 1/1 sobu iznosi 90 EUR. Napomene: Kalkulacija je rađena na bazi min. 44 osobe. U slučaju nedovoljnog broja prijavljenih putnika organizator pu tovanja zadržava pravo otkaza putovanja. Za ovo putovanje vrijede Opći uvjeti i upute za turističke aranžmane agencije Bergman putovanja. Svojom uplatom suglasni ste s istima. Preporučamo putno osiguranje, osiguranje od posljedice ne sretnog slučaja te osiguranje od otkaza putovanja (uplata prilikom uplate 1. rate). Prilikom prijave za putovanje potrebno je uplatiti akontaciju u iznosu od 110 EUR. Ukoliko agencija otkazuje putovanje, akontacijski iznos se vraća u cijelosti. Ukoliko putnik otkazuje putovanje radi bolesti ili drugih slučajeva primjenjuju se Opći uvjeti agencije koje možete pronaći na <https://bergman-putovanja.com/opci-uvjeti-putovanja/> Svojom uplatom slažete se s navedenim uvjetima putovanja stoga Vas molimo da ih pažljivo pročitate. U slučaju potrebe, agencija tijekom putovanja ima pravo izmjene itinerara, ali se obvezuje program izvršiti u cijelosti. BERGMAN PUTOVANJA d.o.o. Rude 118/1, 10430 Samobor OIB: 85650456631 Mob: 098 1855 912, 091 600 1390 HR-AB-01-081053862 e-mail: bergman.put@gmail.com www.bergman-putovanja.com

Duhovni kutak

Nicejski sabor i božanska narav Isusa Krista:

Od svih plodova Nicejskog sabora svakako je najvažniji i najdalekosežniji plod za kršćanstvo svakako usvajanje Nicejskog vjerovanja (Nicejskog simbola vjere), koje je polazište vjere svih kršćana. Ono, naime, daje svezremani odgovor na svezremeno

5.

pitanje: tko je Isus Krist? Evo toga nemjerljivo važnoga odgovora u sažetom i jasno artikuliranom obliku: „Vjerujemo u jednoga Boga, Oca Svemogućega, (...) i u jednoga Gospodina Isusa Krista, Sina Božjega, jedinorođenoga od Oca, to jest od biti Očeve, Boga od Boga, Svjetlo od Svjetla, pravoga Boga od pravoga Boga, (...) istobitna Ocu i u Duha Svetoga, (...).

Odgovor saborskih otaca nije mogao biti drugačiji jer je samo takav odgovor bio u skladu s naukom apostola i evanđelja. To je, primjerice, isti odgovor koji na Isusovo pitanje: „A vi, što vi kažete, tko sam ja?“ daje Šimun Petar u krajevima Cezareje Filipove: „Ti si Krist – Pomazanik, Sin Boga živoga“. To je isti odgovor koji nam daje apostol Ivan već u prvom poglavlju svoga evanđelja: „U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa (...). I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu – slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca – pun milosti i istine.“

To je isti odgovor koji ispovijeda apostol Toma, nakon što je susreo uskrslog Isusa: „Gospodin moj i Bog moj!“

To je isti odgovor, ista vjera, koju o Bogu tjelesno utjelovljenome u Isusu Kristu svjedoči i apostol Pavao: „...u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva.“

To je isti odgovor koji i sam Isus daje o sebi: „Ja i Otac jedno smo“. Ili kada Filipu kaže: „Tko je vidio me, vidio je i Oca“, i odmah potom poziva na upravo tu i takvu vjeru božanske istobitnosti Njega i Oca: „Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni.“

Može se posegnuti za još mnogo takvih mjesta u Novom zavjetu, koja neposredno i nedvojbeno govore o Isusovoj ne samo ljudskoj nego i božanskoj naravi. Vjera posvjedočena u evanđeljima i drugim novozavjetnim spisima Nicejskom vjerovanju jest dakle neupitno apostolska jednako kao što je i sama Crkva apostolska.

Nicejski sabor i (ne)mogućnost čovjekova spasenja:

Razlog zašto su nicejski saborski oci u vjerovanju ispovijedili vjeru u Kristovu božansku narav i Njegovu istobitnost Ocu temelji se na soteriološki logičnoj interpretaciji objavljenoga otajstva i dosljednoj zdravorazumskoj metodologiji razmišljanja.

Sveti Pavao u poslanici Galaćanima piše: „A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložan da podložnike zakona otkupi te primismo posinstvo.“

Misaoni soteriološki koncept kršćanskog otajstva spasenja koji – na temelju objave u Svetom pismu Staroga i Novoga zavjeta – svjedoče nicejski saborski oci identičan je tome konceptu sv. Pavla.

Kad je došla „punina vremena“ vječni (svevremeni) Bog, Otac, u božanskoj osobi svoga Sina, postao je Emanuel, s nama Bog, utjelovio se po Duhu Svetom i rodio u Isusu Kristu, podložio se Zakonu, istom Zakonu kojemu su podložni svi ljudi, Zakonu vremenitog zemaljskog života i smrti... Toga, od žene rođenoga, Isusa Krista, kršćani – zajedno sa sv. Pavlom i sa Nicejskim saborom – prepoznaju kao „Sina Božjega“, (...), Boga od Boga, (...) pravoga Boga od pravoga Boga... istobitna Ocu, (...) koji je radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao i utjelovio se, i postao čovjekom...“ Upravo ta vjera jest izvorište i temelj vjernikog slavljenja „Božića“, to jest: slavljenje Maloga, tek rođenoga, Boga, Boga koji se utjelovio kao dijete, „Sina Božjega“, „pravoga Boga od pravoga Boga“...

I dok u većini drugih svjetskih jezika naziv svetkovine Božića ne implicira značenje „Mali Bog“ (npr. U engleskom jeziku naziv za Božić *Shristmas* dolazi od *Kristova misa*, u njemačkom jeziku naziv za Božić *Weinachten* znači sveta noć, au fransuskom *noél*, u

6.

španjolskom *Navidad* i u talijanskom *Natale* znače *Rođenje*), hrvatski naziv „Božić“, deminutiv (umanjenica) od riječi „Bog“, neposredno izražava svetopisamski i nicejski teološki vid utjelovljenja Boga kao djeteta.

Uistinu, jedino Isus Krist, koji nema samo smrtnu („Zakonu podložnu“) ljudsku narav, nego je i „pravi Bog od pravoga Boga“, onaj koji je „istobitan Ocu“, jedino On može imati Božju svemoć i snagu spasiti čovjeka iz vremenitih trpljenja i smrti te ga uvesti u puninu vječnoga spasenja, u zajedništvo s Ocem, Sinom i Duhom Svetim. Samo Isus Krist, jasno je saborskim ocima u Niceji, koji je „istobitan Ocu“, koji je „pravi Bog od pravoga Boga“ može utemeljeno obećati: „Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u meine vjerujte! U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: „Idem pripremiti vam mjesto“?

Zato nas, kršćanska braćo 21. Stoljeća, danas jednako kao i kršćane 4. stoljeća, Niceja poziva da naša vjera ne ostane samo na tradicijskoj, folklornoj ili potrošačko-komercijalnoj razini. Sve to možda i može biti prisutno kad neka izvanjska manifestacija

vjere, ako bi bilo u određenoj primjerenoj mjeri i kao nešto drugotno i popratno, to jest ako ne bi vodilo k previđanju glavnog, izvornog i bitnog sadržaja otajstva vjere: našu radost uslijed svijesti i iskustva da smo otkupljeni i spašeni po utjelovljenome i uskrsnome Isusu Kristu, „istobitnome Ocu“, s nama – Bogu.

Za biblijsku temu svjetske Molitvene Osmine za jedinstvo kršćana u 2025. godini izabran je tekst iz Ivanova evanđelja koji opisuje uskrišenje Lazarovo. Poveznica tog

teksta s Nicejskim vjerovanjem jest što u tom tekstu evanđelja sam Isus Krist objavljuje i Lazarovim uskrišenjem potvrđuje svoju božansku narav: „Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, „ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u meine, neće umrijeti nikada“. Svaki čovjek ima slobodu odrediti se prema tim Isusovim riječima, vjerovati im ili ne vjerovati. Stoga Isus pita Lazarovu sestru Martu: „Vjeruješ li ovo“? Isto se pitanje nalazi pred svakim od nas. Marta je mogla odgovoriti „Ne vjerujem!“ I mi možemo odgovoriti „Ne vjerujem!“ No, Marta je odgovorila slijedećim riječima: „Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!“ Potom se očituje Isusova božanska narav i Lazar doista biva uskrišen. Izborom teme za ovogodišnju osminu prireditelji i nas suočavaju s Isusovim pitanjem Marti: „Vjeruješ li ovo“?

Kršćanin, ukoliko to uistinu jest, odgovorit će zajedno s Martom: „Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!“ i s Nicejskim vjerovanjem: „Vjerujemo (...) u jednoga Gospodina Isusa Krista, Sina Božjega (...) pravoga Boga od pravoga Boga, (...) istobitna Ocu (...). Na taj način svima nama, lazarima, božanskom naravi Isusa Krista, otvara se mogućnost da iz smrti budemo spašeni u život. „Vjeruješ li ovo?“

ORGANIZATORIMA MOLITVENE OSMINE ZA JEDINSTVO KRŠĆANA

Nastojanje oko jedinstva: tijekom cijele godine

Molitvena osmina za jedinstvo kršćana, u sjevernoj se Zemljinoj hemisferi tradicionalno slavi od 18. do 25. siječnja. Te je datume još 1908. godine predložio o. Paul Wattson, kako bi obuhvatio razdoblje između blagdana *Katedre sv. Petra* (nakon liturgijske reforme u Katoličkoj Crkvi slavi se 22. veljače) i blagdana *Obraćanja sv. Pavla*. Ta dva datuma stoga imaju i svoja simbolična značenja. Prvi datum naznačuje *cilj* molitve: svoje kršćanstvo u zajedništvu s apostolskim prvakom sv. Petrom, a drugi datum ukazuje na način ili metodu kojom je jedino moguće postići taj cilj: temeljito obraćenje Kristu svakog kršćanina, u svim kršćanskim zajednicama, obraćenjem kakvo je npr. bilo ono

7.

sv. Pavla kod Damaska.

Na južnoj hemisferi, gdje je siječanjski blagdanski vrijeme, Crkve često molitvenu osminu prakticiraju u koje drugo doba godine, najčešće oko blagdana *Duhova* (kako je to još 1926. preporučio pokret *Vjera i ustrojstvo*). I blagdan Duhova je također znakovit i bogat simbolikom, budući da je Duh Sveti Onaj po kojem se ostvaruje i vrši svako istinsko i Bogu sukladno jedinstvo. Stoga je predduhovsko i poslije duhovsko vrijeme također primjereno i za provođenje Osmine, ali i za ponovne molitve za jedinstvo onih koji su Osminu već slavili u siječanjskom terminu.

Uvod u temu molitvene osmine za 2025. godinu: „Vjeruješ li ovo“?

Nicejskom saboru koji je sazvaio car Konstantin, prisustvovalo je, prema predaji 318 otaca, većinom s Istoka. Crkva, tek izašavši iz skrovišta i progonstva, počela je doživljavati koliko je teško dijeliti istu vjeru s onima koji dolaze iz različitih kulturnih i političkih konteksta tadašnjeg vremena. Razmatranje sadržaja vjere i usuglašavanje teksta Vjerovanja željelo je definirati bitne zajedničke temelje vjere na kojima će se graditi lokalne zajednice koje su se uzajamno prepoznale kao sestrinske Crkve, svaka poštujući različitost druge.

Među kršćanima je prethodnih desetljeća dolazilo do nesuglasica, koje su se ponekad izrodile i u ozbiljne sukobe. Ti su se sporovi vodili o različitim stvarima kao što su: Kristova narav u odnosu na Oca; pitanje jedinstvenog datuma slavljenja Uskrsa i njegovog odnosa naspram židovske Pashe; protivljenje teološkim mišljenjima koje se smatralo heretičkim, pitanje kako ponovno integrirati vjernike koji su bili napustili vjeru tijekom progona prethodnih godina.

Odobreni tekst Vjerovanja koristio je prvo lice množine: „Vjerujemo...“. Taj oblik ističe izraz zajedničke pripadnosti. Vjerovanje je podijeljeno u tri dijela, posvećena trima osobama Trojstva, i nakon toga slijedi zaključak koji osuđuje tvrdnje koje su prepoznate kao heretične. Tekst ovog vjerovanja revidiran je i proširen na Koncilu u Carigradu 381. godine, i u njemu su osude uklonjene. Taj oblik ispovijesti vjere kršćanske Crkve danas priznaju kao Nicejsko-Carigradsko vjerovanje, koje se katkada pojednostavljeno naziva Nicejsko vjerovanje.

Od 325. do 2025. godine

Iako je Nicejski sabor odredio kako bi se trebalo izračunavati datum Uskrsa, od 325. do 2025. godine naknadne razlike u tumačenju i u kalendarima dovele su do toga da se blagdan često slavio na različite datume na Istoku i Zapadu. Iako još uvijek čekamo dan kada ćemo opet imati zajedničku proslavu Uskrsa svake godine (papa Franjo opet poziva na to!), sretnom slučajnošću, u ovoj obljetničkoj godini 2025., taj će veliki blagdan Istočna i Zapadna Crkva slaviti istog datuma.

Otajstvo spasonosne Kristove pobjede nad smrću svi će kršćani slaviti na uskrsnu nedjelju, 20. travnja 2025. Sam sadržaj vjere, dakako, nije se promijenio tijekom sedamnaest stoljeća. Molitvena osmina za jedinstvo kršćana prilika je za kršćane da iznova istraže tu živu baštinu i iznova je prisvoje na načine koji su u skladu sa suvremenim kulturama. One su danas čak i raznolikije nego li u kršćanskom svijetu u vrijeme Nicejskog sabora. Živjeti zajedno apostolsku vjeru danas ne podrazumijeva ponovno otvaranje ondašnjih teoloških prijepora koji su se nastavili kroz stoljeća, nego duboko molitveno ponovno iščitavanje svetopisamskih temelja i crkvenih iskustva koja su dovela do tog Sabora i njegovih odluka.

O glavnom biblijskom tekstu za Molitvenu osminu:

8.

Imajući to na umu, odabran je glavni biblijski tekst – Ivan 11, 17-27. Tema Osmine, „Vjeruješ li ovo?“, uzeta je iz dijaloga između Isusa i Marte kada je Isus posjetio dom Marte i Marije u Betaniji nakon smrti njihova brata Lazara, kako to opisuje evanđelist Ivan. Na početku poglavlja Ivan kaže da je Isus volio Martu, Mariju i Lazara, ali kada je obaviješten da je Lazar teško bolestan, Isus je izjavio da njegova bolest „nije na smrt“ nego „da se po njoj proslavi Sin Božji“, te je ostao ondje gdje se nalazio još dva dana. Kad je Isus napokon stigao u Betaniju, unatoč tome što je bio upozoren na rizik da bude tamo kamenovan, Lazar je bio „već četiri dana u grobu“. Martine riječi upućene Isusu, izražavaju njezino razočaranje njegovim zakašnjelim dolaskom, možda sadržavajući i notu prigovora: „Gospodine, da si bio ovdje, moj brat ne bi umro“. Međutim, nakon tih riječi odmah slijedi ispovijest povjerenja u Isusovu spasenjsku moć: „Ali i sada ja znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti“. Kad je Isus uvjerava da će joj brat ponovno uskrsnuti, ona odgovara potvrđujući svoje vjersko uvjerenje: „Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan“.

Obavijesti

PON	3. II.	Blaž, Vlaho	17h Marija Gorica	+ Jaga Šitum, 7. god., i Obit. Šitum, Vuković, Jurak i Olovec BLAGOSLOV JABUKA I GRLA
UTO	4. II.	Andrija Corsini	17h Marija Gorica	+ Nikola Tašić, god. i Obitelj, Ivan Novak, god. i Obitelj, Zlata i Janko Dolenc i Valent Lisak
SRI	5. II.	Agata	17h Marija Gorica	+ Veronika Marić, uz imendan
ČET	6. II.	Pavao Miki	17h 18h Marija Gorica	+ Petar i Mara Vučemilović <i>vjeronauk za FIRMANIKE</i>
PET	7. II.	Pio IX, papa	17h 18h Marija Gorica	Zajednička sv. Misa <i>vjeronauk za PRVOPRIČESNIKE</i>
SUB	8. II.	Jeronim Emiliani	17h Marija Gorica	+ Milica Sladović i Obitelj, Josip i Zdenka Krnjak
NED	9. II.	<u>Peta Nedjelja kroz godinu</u>	8h Marija Gorica 9,30h Sveti Križ 11h Marija Gorica	+ Vera Cajhen, uz rođendan, imendan i god. i Obit. Cajhen, Cic, Mejaš, Tomašić i Gorupec ŽUPNA SV. MISA

U petak, 7. veljače je prvi petak u mjesecu. Od 16,30 u našoj će crkvi biti prilika za svetu Ispovijed, a od 17 sati ćemo imati kratko Klanjanje pred Presvetim, a nakon toga zajedničku svetu Misu za ove pokojnike: + Željko Žlebački, god., Vera Bolješić, uz rođendan, Dragutin Frkanec, Obit. Novoselec, Kiseljak, Pušić i Frkanec, Ana i Josip Pušić, god., Štefanija i Rudolf Kiseljak, Ana i Stjepan Pušić, Marija, Juraj i Rudolf Žagmestar i Stanko Ljubić, Anđa (god.), Josip i Aleksandra Pili, Stjepan i Marija Ivša, Milan i Katica Beluhan.

Izdaje: ŽUPA Pohoda B. D. Marije – MARIJA GORICA
Tel. 01/3395-848; 098/452-192; stjepan.baric@yahoo.com
glavni urednik: vlč. Stjepan Barić, župnik

uredovno vrijeme: utorak i srijeda: poslije podne od 16 do 17,30; te četvrtak i petak: ujutro od 8 do 9h